

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. Казанлък, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510100778 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от В. К. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез адвокат П., с адрес за призоваване: ****, против „Е.Ю.” ЕАД, ЕИК 115552190, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от З.О.Б., К.Д. и А.С.. Ищецът твърди, че „Е.Ю.“ ЕАД, в качеството си на оператор на разпределителната мрежа (§ 1, т. 346, б. „а“ от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ)), пренасял електрическа енергия до обекта, за който твърди, че открил (с ИТН ****). Ищцата не била наясно какво е това ИТН и дали то захранвало наистина неин обект, поради което и оспорва, че този техен номер имал нещо общо с нея. Твърди, че винаги редовно изпълнявала задълженията си по договора с доставчика на електрическа енергия, какъвто представлявали Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН ЕС” ЕАД, одобрени с Решение на КЕВР през 2008 г. При посещение на каса през февруари 2023 г. разбрала, че от страна на „Е.Ю.“ ЕАД ѝ била издадена корекционна фактура, с която от нея се претендирало заплащането на сума в размер на 2087,15 лв., представляваща цената на доставени, според ответника, електрическа енергия в обекта ѝ. Написала мейл, на който ответникът ѝ отговорил, че имало грешка. Счита, че не дължи горепосочената сума, като излага следните аргументи: На първо място, счита, че описания от ответника проблем не представлявал неизмерване, съгласно ПИКЕЕ. Грешка в електромера представлявала неизправна вещ от страна на ответника по смисъла на ЗЗД. Ищецът твърди, че електромерът бил със проблем с паметта на електромера, което счита, че била негова грешка. Нямало експертиза на

института по метрология, която да потвърди подобно нещо, кой и как разбрал, че имало грешка в паметта? Това били твърдения на ответника, които не се базирали на никакви доказателства. Не бил спазен чл. 49, ал. 5 от ПИКЕЕ, в случай че СТИ имало метрологичен проблем или неточност и не отговаряло на изисквания да се изпрати в БИМ. Това било грубо нарушение на ПИКЕЕ и по никакъв начин не били спазени правата на потребителя. Счита, че електромерът измервал през цялото време и тези твърдения на ответника не отговаряли на обективната истина, а отделно от това не бил отчел грешка при свалянето и съответно при проверката му. Счита, че ответникът не разполагал с валидно правно основание да извърши преизчисление на сметката на ищцата за минал период. Операторът на мрежата се позовавал на разпоредбата на чл. 83, ал. 1, т. 6 от Закона за енергетиката (ЗЕ) въз основа, на която били приети правилата за измерване за количествата електрическа енергия (ПИКЕЕ) от компетентния за това държавен орган - КЕВР, които пък от своя страна уреждали преизчислението на сметки на потребители за минал период. Влезлите в сила ПИКЕЕ от 02.05.2019 г. противоречали на ЗЕ, ЗЗД и ЗЗП в частта, касаеща корекциите на сметки и тези недостатъци не можели да бъдат санирани с разпоредбата на параграф 2 от ПИКЕЕ, където била регламентирана хипотетична възможност за корекции на сметки от стар период. Информацията, че ѝ била начислена сумата от 2087,15 лв., ищцата получила на каса в Easy pay. Не била получавала на адреса си нито протокол за проверка, нито протокол за преизчисление, справка за коригиране на сметка, фактура и всички предвидени в ПИКЕЕ документи. Процедурата била извършена изцяло в нарушение на ПИКЕЕ, в сила от 02.05.2019 година, тъй като там изрично било предвидено, че тези документи се изпращали на потребителя с обратна разписка. Ответникът изцяло нарушил ПИКЕЕ и по-специално чл. 49, ал. 2 от същите. На 13.01.2023 г. се съставил протокол в присъствие на ищцата, в който не било описано подобно нарушение. Впоследствие на мейл ѝ отговорили, че били създали протокол за неизмерване, което не съответствало на обективната истина и този документ бил с невярно съдържание. Отделно от това, ответникът извършил още няколко груби нарушения, коригирайки сметка на ищцата за минал период. Операторът на мрежата не спазил процедурата, предвидена в правила по проверка и контрол. Ответникът нарушил преклузивния срок, регламентиран в ПИКЕЕ и не уведомил ищцата нито за проверка, нито за преизчислението в допустимите за това срокове. Операторът на мрежата начислил енергия за обекта на ищцата по много по-много висока цена и период, предвиден в чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ, неясно по каква методика. Отделно от това електромерът ѝ бил с показания и по дневна и по нощна тарифа, нямало неизмерване каквото се твърдяло. Оспорва, че сметката била изчислена по действащи цени за покупка на електрическата енергия, определени от компетентния за това държавен орган. Оспорва и периода и начина на изчисление, които счита за изцяло неоснователни. Оспорва, че замервания на СТИ били извършвани с

годна за това апаратура, както и че имало нарушена схема на свързване, различаваща се от установената с договора за присъединяване. Ответникът нарушил чл. 49 от ПИКЕЕ, тъй като съставеният протокол за проверката не бил подписан от ищцата или неин представител, съгласно изискванията на закона за задълженията и договорите. Операторът на мрежата не бил изпратил документи за проверката, с което лишил ищцата от възможността да се защитава адекватно с настоящата искова молба. Сочи, че съгласно разпоредба на чл. 42, ал. 5 във връзка с чл. 50, ал. 3 от ПИКЕЕ не била налице проверка на измервателната система преди датата на протокола, която се приемала за начална датата на точното неизмерване. Чл. 42, ал. 5 от ПИКЕЕ регламентирал, че изрично на 3 месеца следвало задължително да се извършват такива проверки, а чл. 50, ал. 3 от ПИКЕЕ, че началната датата на този период следвало да съвпадне с тази проверка, а такава не била извършвана въобще. Оспорва, че сметката била изчислена по действащи цени за покупка на електрическата енергия, определени от компетентния за това държавен орган. Оспорва и периода и начина на изчисление, които счита за изцяло неоснователни. Счита, че всички тези нарушения били съществени и нямало как да породят право на оператора на мрежата да коригира сметката на ищцата. Твърди, че не била извършвала каквото и да било въздействие върху СТИ още по-малко пък да съм добавяла кабел или чужди елементи към измервателната система. СТИ било разположено в табло, заключено с ключ с ключ на „Е.Ю.” ЕАД, в случай, че имало някакви проблеми в цялостната работа и правилната работа на СТИ, или схемата му, то следвало ответникът да потърси търси репарирание на вредите си от собственикът на СТИ, съобразно общите правила на ЗЗД. Ищцата нямала специални технически умения, както и нямала задължение да съхранява една общодостъпна вещ от посегателства на трети недобросъвестни лица. Съгласно задължителната практика па ВКС собственикът на съоръжението следвало да отговаря за вреди причинени от неговите вещи, съгласно чл.49 от ЗЗД и не следвало да вменява отговорност на трети лица за вреди претърпени от тях в този смисъл (решение № 487/29.11.2012 г. по гр. дело № 1750/2011 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 12/06.03.2012 г. по търг. дело № 119/2011 г. на I-во търг. отд. на ВКС; решение № 487/29.11.2012 г. по гр. дело № 1750/2011 г. на IV -то гр. отд. на ВКС и решение № 29/15.07.2011 г. по търг, дело № 225/2010 г. на II-ро търг, отд. на ВКС). Тази практика приемала, че едностранни корекции от страна на енергийните предприятия противоречали на чл. 82 от ЗЗД във връзка с чл. 143 и 146 от ЗЗП, тъй като основанието на извършването им се съдържало в общите условия на ответника, а съдът многократно признал тези клаузи за неравноправни. Сочи, че отговорността можела да бъде или договорна, или деликтна и дори да се приеме, че приложим е чл.183 от ЗЗД ответникът следвало да докаже доставка на енергия (той не може да извършва такава, съгласно ЗЕ), но при всички положения следвало да докаже и виновно поведение на другата страна, а представляваното дружество не било извършвало такова. Заявява, че енергията за същия период е заплатена на

дружеството доставчик на електроенергия „ЕВН ЕС” АД, за което прилага фактура. На измервателната система и електромера не били извършвани рутинни технически проверки за изправност от служителите на Е.Ю. на всеки три месеца, съгласно изискването на чл. 42, ал. 5 ПИКЕЕ. Електромерът не бил поддържан в изправност от собственика си Е.Ю. и не следвало ответникът да черпи права от неизпълнение на собствените си нормативни задължения. Оспорва начисленото количество ел. енергия да е било реално доставено от Е.Ю. и изконсумирано през този период от време в имота на ищцата. Е.Ю. не бил собственик на ел. енергията, нито извършил доставка на същата до имота на ищцата, защото нямал законови и лицензионни правомощия, вкл. да претендира заплащането ѝ. Издадената от ответното дружество фактура противоречала на регламентираните правила за разплащане на ел. енергията в чл. 28 ПТЕЕ, чл. 8, ал. 2 и чл. 42 ОУ на ЕВН ЕР. Сочи, че съгласно чл. 28 от Правилата за търговия с електрическа енергия, битовите и небитовите крайни клиенти заплащат всички мрежови услуги за съответния ценови период на крайния снабдител. Крайният снабдител събира и заплаща на оператора на електроразпределителна мрежа суми за пренос, достъп, други мрежови услуги за съответния ценови период за количеството електрическа енергия. Същият начин на разплащане бил регламентиран и в чл. 8, ал. 2 и в чл. 42 от ОУ на ЕВН ЕР, който съгласно чл. 20а ЗЗД, имал силата на закон за страните, които са го сключили. Ответникът Е.Ю. бил лицензиран единствено да извършва разпределение /транспортиране/ на ел. енергия, но не и продажба на същата. Ответното дружество Е.Ю. притежавало единствено Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г., за разпределение на електрическа енергия на обособена територия, издадена на основание чл. 39, ал. 1, т. 3 от ЗЕ от ДКЕВР. Е.Ю. било лицензиран оператор на електроразпределителната мрежа на обособена територия по см. на чл. 88, чл. 89 от ЗЕ, чл. 104а и §1, т. 34б, б. „а“ от ДР на ЗЕ. Съгласно лицензионните правомощия, ответното дружество Е.Ю. извършвало единствено мрежовите услуги по „разпределение“ на електрическа енергия през ЕРМ (чл. 2.7.1 от Лицензията) и съгл. чл. 2.5 от същата – няма право да извършва други дейности, подлежащи на лицензиране по ЗЕ, каквато било снабдяването и търговията с ел. енергия. Сочи, че чл. 44, ал. 3 от ЗЕ съдържал императивната забрана на лицата, на които била издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия, да се издават лицензни за други дейности, подлежащи на лицензиране по този закон, каквито са лицензионните дейности „търговия с ел. енергия“ и „снабдяване с ел. енергия“, (вж. чл. 39, ал.1, т.5, пи 10 от ЗЕ). Легалната дефиниция на понятието „разпределение“, дадена в §1, т. 49 от ДР на ЗЕ, е „транспортиране на електрическа енергия... през разпределителните мрежи“.

Легална дефиниция на „разпределение“ била дадена и в чл. 2, т. 5 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия, която била транспонирана в българското законодателство с редакцията на Закона за енергетиката т 17.07.2012 г. (§ 1 а от ДР па ЗЕ) и съгласно Закона за

енергетиката. Съгласно чл. 2, т. 5 от Директива 2009/72/ЕО «разпределение» означавало преноса на електроенергия по разпределителни системи с високо, средно и ниско напрежение с цел да бъде доставена до клиенти, като не се включва доставката. Разпределението не включвало доставката и продажбата на ел. енергия на крайните потребители, затова тази услуга оставала извън обхвата на издадената лицензията за разпределение на ел. енергия. Съгласно, чл. 39, ал. 1, т. 10 ЗЕ, снабдяването/доставката и продажбата по см. на §1, т. 16 от ДР на ЗЕ) с ел. енергия на крайните клиенти била дейност, която също подлежала на лицензиране. Тази дейност била предоставена на крайния снабдител по см. на § 1, т. 28а, б. „а“ от ДР на ЗЕ - „ЕВН ЕС“ ЕАД, който притежава Лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия № Л-141-11/13.08.2004 г. изд. от ДКЕВР. Доставките на ел. енергия (електроснабдяването) в имота си, а и самата ел. енергия като движима вещ ищцата получавала именно от крайния снабдител „ЕВН ЕС“ ЕАД - друго различно и самостоятелно юридическо лице. Чл. 98а, ал. 1 ЗЕ императивно регламентирал, че крайният снабдител - ЕВН ЕС, а не Е.Ю. било дружеството, което продавало електрическа енергия на крайните потребители при публично известни общи условия. Именно с ЕВН ЕС ищцата имала легитимен договор по продажбата и доставката на ел. енергия при публично известни общи условия. ЕВН ЕС бил собственикът на пренасяната през ЕРМ ел. енергия като движима вещ, а не ответникът Е.Ю.. Счита, че понастоящем липсвали всякакви правни основания в Директива 2009/72/ЕО от 13.07.2009 г. и в Закона за енергетиката за оператора на мрежата „Е.Ю.“ ЕАД да извършва едностранна корекция на сметката на вече доставена от друго лице ЕВН ЕС ел. енергия за изминал период от време на ищцата и да претендира заплащането ѝ. Именно тази директива била приета, за да раздели мрежовите услуги «пренос» и «разпределение» от доставката на ел. енергия (снабдяването) и тези дейности да бъдат предоставени на различни правни субекти, каквито били Е.Ю. - оператор на ЕРМ и ЕВН ЕС -краен снабдител и доставчик от последна инстанция на ел. енергия. Чрез предоставянето с ПИКЕЕ на непредвидено, неустановено и нерегламентирано в Закона за енергетиката право на оператора на мрежата Е.Ю. да издава фактури за неизмерена ел. енергия, изминали периоди от време, вкл. да претендира заплащането ѝ от потребителите, КЕВР излизали от границите на предоставената им нормотворческа компетентност и правомощия по приемането на акта. Това енергийният регулатор сторил свръх правомощията си и в противоречие на нормативен акт от по-висок ранг - Закона за енергетиката. Никъде в ЗЕ не била предвидена възможност разпределителните дружества да търгуват с електроенергия, още повече, че дейността им била строго лицензирана, а напротив - чл. 97, ал. 1, т. 4 и чл. 98а ЗЕ казвала именно кой субект (краен снабдител) следвало продава ел. енергия на крайните клиенти по регулирани от КЕВР цени. Чл. 98а, ал. 2, т. 6, буква „а“ и чл. 104а, ал.2, т.5, буква „а“ от ЗЕ изрично регламентирали, че корекцията следвало да се извършва в полза на крайния снабдител (ЕВН ЕС

ЕАД), а не на мрежовия оператор - Е.Ю., както вменявал подзаконовия нормативен акт ПИКЕЕ. Чл. 83, ал. 1. т. 6 от ЗЕ императивно очертавал предмета на ПИКЕЕ. Тези правила регламентирали принципите на измерване, начините и местата за измерване, включително реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, или за която имало измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, както и създаването, поддържането и достъпа до регистрираните от тези средства база данни. Съгласно чл. 12 от Закона за нормативните актове „актът по прилагане на закон може да урежда само материята, за която е предвидено той да бъде издаден“. По силата на законовата делегация в приетите правила - ПИКЕЕ - можело да се създават само норми, уреждащи изчерпателно посочената в закона Това бил пределът на делегираната нормотворческа компетентност на КЕВР по изготвянето и приемането на ПИКЕЕ. Този извод следвал от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), според който компетентността за издаване на нормативни актове не може да бъде прехвърляна, от което следвало, че делегирането било изключение, като обхващало само изрично предвидени в закона предели. Така в резултат на законова делегация КЕВР действително следвало да приеме само правила за измерване и преизчисляване на неизмерени количества, но не и да определя кой от участниците на енергийния пазар да събира начислените суми за неизмерени количества ел. енергия. Следователно чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ изчерпателно определяла Правилата, изработени от ДКЕВР, единствено да уреждат процедурата при констатирано неотчитане или неточно отчитане на електрическа енергия и методиката за изчисление на неизмереното количество ел. енергия, но не и чрез тях да се променя характера на отговорността на потребителя. Сочи, че предвиденият в ПИКЕЕ ред за установяване на неизмерените количества ел. енергия следвало единствено да регламентира способите, по които да бъде установено наличието на неправилно измерване и надлежното му документиране - т. е. разпоредбите относно начина на извършване на проверките на електромерите и документирането на действията на служителите при установяване на неточност в измерването. Регламентирането на ред за установяване на случаите на неизмерена, неточно и/или неправилно измерена ел. енергия, обаче, не можело да включва уреждане отговорността на потребителя на енергия или прехвърлянето нему на риска от неправилно отчитане на доставена енергия. Заявява, че ищцата не била извършвала каквото и да било въздействие върху СТИ още по-малко пък да е добавяла кабел. То било заключено табло с ключ на „Е.Ю.“ ЕАД, и в случай, че имало някакви проблеми в цялостната работа и правилната работа на СТИ то следвало ответникът да потърси/търси репарирание на вредите си от собственикът на СТИ, съобразно общите правила на ЗЗД. Ищцата нямала специални технически умения, както и нямала задължение да съхранява една

общодостъпна вещ от посегателства на трети недобросъвестни лица. Друго съществено нарушение било, че не била уведомявана от ответника за извършената проверка и преизчисление на сметката ѝ по никакъв начин, а разбрала за претендираните от нея суми едва, когато отишла на каса да заплати сметката си за електрическа енергия за текущия месец. Счита това поведение на ответника за грубо нарушение на нормативната уредба, регламентираща подобен род отношения. С решение № 173 / 16.12.2015 г., постановено по т. д. № 3262/2014 г. на ВКС, ТК, II-ро ТО, докладчик Боян Белевски, било прието, че преизчисленията на сметки за минал период са в нарушение на чл. 104, ал. 2, т. 5 от ЗЕ, когато общите условия на оператора на мрежата не съдържат изричен ред за уведомяване на клиентите за извършените проверки по реда на правилата, приети на основание чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ. Цитираното решение на ВКС било категорично, че общите условия на ответника не съдържат такъв изричен ред за уведомяване, т. е. извършеното преизчисление на сметката на ищцата било извършено в нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 6 от ЗЕ. От друга страна ответникът дори не я уведомил за корекцията по реда, предвиден в сега действащите му общи условия, одобрени през 2008 г. от КЕВР, нито по реда на ПИКЕЕ, тъй като не бил изпращал писмо с обратна разписка, а ищцата получила единствено месечната си фактура при заплащане на сметката си на каса, което бил пореден аргумент в подкрепа на твърдението ѝ, че процесната сума била недължима. Счита, че операторът на разпределителната мрежа не разполагал с валидно правомощие на издава фактури на ползватели на мрежата за консумираната от тях електрическа енергия. Видно от легалната дефиниция на това понятие, дадена от (§ 1, т. 346, б. „а“ от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката ЗЕ - Оператор на разпределителна мрежа“ е: а) лице - оператор на електроразпределителна мрежа, което осъществява разпределение на електрическа енергия по електроразпределителна мрежа и отговаря за функционирането на електроразпределителна мрежа, за нейната поддръжка, развитието и на дадена територия и за взаимовръзките и с други мрежи, както и за осигуряването в дългосрочен план на способността на мрежата да покрива разумни искания за разпределяне на електрическа енергия, а краен снабдител, съгласно (§ 1, т. 28, б. „а“ е „Краен снабдител“ е: енергийно предприятие, снабдяващо с електрическа енергия обекти на битови и небитови крайни клиенти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик. В този смисъл фактури за консумирана електрическа енергия можел да издава само крайният снабдител. Съгласно чл. 44, ал. 3 от ЗЕ на лицата, на които е издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия, не се издавали лицензии за други дейности, подлежащи на лицензиране по този закон. От всичко това следвало, че издадената фактура била издадена от лице, което нямало лицензионни правомощия да го прави, което било нарушение на закона за енергетиката и в този смисъл сумата била изцяло недължима към това дружество, от което

следвало, че чл. 56, ал. 1 от ПИКЕЕ противоречи на чл. 44, ал. 3 от Закона за енергетиката и в този смисъл следвало да се приложи закона, а не подзаконовия нормативен акт. С уточнителна молба от 03.05.2023 г. процесуалният представител на ищцата заявява, че ответникът твърдял, че начислил тази фактура за обект на ищцата с ИТН ****. Това били някакви негови данни, които ищцата нито можела да потвърди, нито да отрече в исковата си молба. Действително ползвала електрическа енергия в неин обект, находящ се в село Е., ****, но дали това начисление се касаело за този обект, ищцата можела само да гадае. Още повече, че там електрическа енергия доставяло дружеството „ЕВН ЕС” ЕАД, а не ответникът. Действително, при проверка на каса, излизало като задължения за този обект, но за ищцата това било неоснователно и твърди, че нямало основание за подобно начисление. В тази връзка нямало и как да направи по-подробни уточнения, тъй като ответникът не й бил връчил нито един документ, за нито едно обстоятелство. Имало издадена фактура от ответника за оспореното от ищцата вземане, отново от „Изи пей“ й предоставили информация, че фактурата била с номер № 8290351808 и с падеж 27.03.2022 г. Ответникът такава информация обаче отказвал да предостави, както и да връчи фактурата и други документи за това начисление. Всичко това било абсолютно несъответствие с предвидената процедура в ПИКЕЕ, тъй като ищцата била принудена да гадае какво й било начислено, за какво и на какво правно основание. В тази връзка съдът не следвало да кредитира подобно отношение спрямо потребителите, които били поставени в унизителното отношение да нямат каквито и да било права, а само да плащат нещо, което не било ясно нито какво вземане представлявало, нито на какво основание се фактурирало. Моли съда, на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, да постанови решение, с което да признаете за установено по отношение на „Е.Ю.” ЕАД, че В. К. Н. не дължи на дружеството сумата от 2087,15 лв., представляваща цената на доставена, според ответника, електрическа енергия, която сума й е недължимо начислена от „Е.Ю.” ЕАД за обект находящ се в село Е., ****, за която сума е издадена фактурата с номер № 8290351808 и с падеж 27.03.2022 г. Претендира разноски в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответника. Сочи, че на 13.01.2023 г. служители на ответното дружество извършили проверка на електромер № ****, отчитащ доставяната електрическа енергия в Обекта. При проверката се констатирало, че съществувала грешка в паметта на електромера. За тези действия, извършилите проверката лица съставили Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване № ****/**** г. Констативният протокол бил съставен от представител на ответното дружество, в присъствието на клиента, като съответно бил и подписан от тези лица. С оглед на описаното по-горе и като било установено, че са на лице предпоставките, описани в чл. 52, ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ, операторът на разпределителната мрежа извършил преизчисление на количеството

електрическа енергия, при спазване на инструкциите, съдържащи се в чл. 52, ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ, като начислил допълнително количество електрическа енергия на клиента. По-конкретно - допълнително начисленото количество електрическа енергия в случая било в размер от 3195 kWh, като стойността на това допълнително количество електрическа енергия, изчислено по определената от КЕВР прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичните разходи на Е.Ю., вкл. и цени за мрежови услуги и цена за задължения за обществото за период от 33 дни била 2 087,15 лв. с ДДС. Периодът от време, за който била извършена корекцията е 33 дни, като първата дата - 11.12.2022 г. - началото на корекционния период била датата на последния отчет на електромера, съгласно извадка от отчетите на електромера, като след тази дата до датата на демонтажа на процесния електромер - 13.01.2023 г., електромерът не отчитал преминалите количества електрическа енергия. Грешката в паметта на електромера се състояла в това, че след 11.12.2022 г. показанията по търговските регистри ставали с отрицателни стойности, видно от извадка от паметта на електромера. За горепосочената сума ответното дружество издало процесната фактура № 8290351808/15 02.2023 г., която била изпратена на ищеца с писмо с изх. № 10271632/15.02.2023 г., но пратката останала непотърсена от клиента, видно от известие за доставяне № ИД PS 4040 01ХНМУ О. Съществувало законово основание за начисляване процесната сума. КЕВР имал правомощието да приеме правила за измерване на количеството електрическа енергия, които да регламентират условията и реда за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. Именно на това основание КЕВР приела ПИКЕЕ, като раздел IX от тях „Ред и начини за преизчисляване на количеството електрическа енергия“ уредил случаите и начините за извършване на преизчисление на количеството електрическа енергия от операторите на електрически мрежи. Сочи, че в конкретния случай приложение намирала разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ. Стойността на дължимата сума била изчислена по определената от КЕВР пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичните разходи на Е.Ю. в качеството му на оператор на разпределителна електрическа мрежа, ведно с дължимата сума за мрежови услуги и за цена за задължения към обществото. Именно гореописаните норми от ЗЕ и ПИКЕЕ били и законовото основание за преизчисление на количеството електрическа енергия, доставена на клиента пред процесния период, като практиката на Върховния касационен съд (ВКС) в тази връзка била еднозначна (вж. Решение № 115/20.5.2015 г. по т.д. 4907/2014 ВКС; Решение № 166/11.5.2016 г. по т.д. 1797/2014 ВКС; Решение № 21/01.3.2017 г. по т.д. 50417/2016 ВКС; Решение № 118/18.9.2017 г. по т.д. 961/2016 ВКС; Решение № 115/20.9.2017 г. по т.д. 1156/2016 ВКС и др.). Твърди, че Е.Ю. нямал задължение да доказва виновно поведение от страна на ищеца. Счита за неоснователни доводите на ищеца, че имало съществено значение кой точно извършил това въздействие, и че то не можело и не следвало да се вмени във вина на него, установяването

на лицето, извършило неправомерно въздействието върху електромера и неговата вина били от компетентността на разследващите органи и прокуратурата, доколкото имало данни за осъществяване на състава на престъплението по чл. 234в от Наказателния кодекс. Що се касаело до настоящия спор, въпросът кой бил конкретният извършител бил ирелевантен, защото в посочените законови разпоредби, които регламентирали преизчислението на количеството електрическа енергия не се съдържали изисквания и условия за извършването корекции на сметки при установено виновно поведение на крайния клиент, точно обратното - единственото условие за упражнявано правото на оператора на съответната електрическа мрежа да извърши едностранна корекция, било да бъде установено по съответния ред, че е налице случай на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, за да се пристъпи към такава корекция. Във всички случаи на неизмерена или неточно измерена доставена електроенергия, обаче, правото на мрежовия оператор да извърши едностранно корекция не било предпоставено от доказването на виновно поведение на потребителя, довело до неизмерването или неточното измерване на доставената електроенергия, тъй като корекционната процедура целяла възстановяване на настъпилото без основание имуществено разместване, а не да ангажира отговорността на потребителя за негово виновно поведение. Този въпрос, също както въпросът с основанието за извършване на корекция на количеството доставена електрическа енергия бил разглеждан многократно от ВКС, в практиката му след приемането на ЗИДЗЕ (обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г.), като съставите на върховната съдебна инстанция били единодушни, че законът давал възможност за извършване на едностранна корекция на сметка на клиента, в случай на констатирано неправомерно въздействие върху СТИ, като при подобен род корекции не следвало да се доказва виновно поведение на клиента и чл. 82 от ЗЗД бил неприложим в подобен тип обществени отношения. Твърди, че считано от 04.05.2019 г. били в сила нови ПИКЕЕ, според които преизчислението на количеството електрическа енергия вече се извършвало от операторите на съответните електрически мрежи. В изпълнение на правомощията си по чл. 83, ал. 2 ЗЕ, вр. чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, КЕВР приел нови ПИКЕЕ, които били обнародвани в ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г. С тях се давала нова регламентация на обществените отношения, свързани с реда и начините на преизчисление на количествата електрическа енергия в случаите, когато СТИ не измервал точно или изобщо не измервал доставените количества електрическа енергия. С новия подзаконов нормативен акт се детайлизирала уредбата на тези специфични обществени отношения, като най-същественото изменение, което би следвало да рефлектира и върху съдебната практика по тези правни спорове, било изключването от процеса по коригиране на количествата електрическа енергия на крайните снабдителите - в случая „ЕВН ЕС“ ЕАД (ЕВН ЕС). В тази връзка, считано от 04.5.2019 г. ЕВН ЕС не издавал фактури за допълнително начислени количества електрическа енергия, така, както това се правело по реда на отменените ПИКЕЕ (обн., ДВ,

бр. 98 от 2013 г., отм. ДВ, бр. 25 от 2019 г.). Сочи, че към настоящия момент, както преизчислението на количествата електрическа енергия, така и фактурирането им се извършвало от оператора на съответната електрическа мрежа, към която бил присъединен конкретния обект на клиент - в случая Е.Ю. - ответник в това производство. Следвало да се има предвид, че в горния смисъл била и най-новата практика на ВКС – Решение № 85/27.06.2022 г. по гр. дело № 2528/2021 г., ВКС, IV-то, ГО. Цитира подробна съдебна практика. С оглед на това мотивите, с които голяма част от съдебните състави в страната уважавали подобни искове на клиенти срещу крайни снабдители с електрическа енергия, а именно, че в общите условия не бил предвиден изричен ред за уведомяване на клиентите вече били неотносими, именно поради факта, че крайните снабдители вече не участвали в процеса по извършване на т. нар. „корекция на сметка“ и логично общите условия, конкретно на ЕВН ЕС, вече не намирали приложение в тези отношения. Според ищецът Е.Ю. ЕАД носел отговорност за неизмерването на преминалите количества електрическа енергия, тъй като електромерът бил негова собственост и рискът от повреда на същия се носел от оператора на разпределителната мрежа. Не споделя тези съждения на ищеца, защото в разпоредбата на чл. 52, ал. 1 от ПИКЕЕ изрично било записано, че независимо от липсата на външно въздействие върху електромера преизчисляване на количествата електрическа енергия се извършвало. Тази хипотеза се прилагала именно в случаите, когато не било осъществено външно въздействие върху електромера, а същият просто бил повреден. Заявява, че не приема и възраженията, че Е.Ю. не изпълнило задълженията си по чл. 42, ал. 5 от ПИКЕЕ (отм.), тъй като тази разпоредба била отменена с Решение № 10003 на ВАС на РБ - ДВ, бр. 57 от 2021 г., в сила от 9.07.2021 г. и не била отнositа за периода на извършената корекция. Неоснователни били и възраженията на ищеца, че процесният електромер следвало да бъде предаден за експертиза в Български институт по метрология (БИМ). Съгласно чл. 52, ал. 1 от ПИКЕЕ установяването на факта, че не е налице външна намеса върху електромера, можело да бъде извършено по два начина - чрез проверка от служители на Е.Ю. ЕАД или отчет от служители на Е.Ю. ЕАД. Изрично в ПИКЕЕ било записано единствено проверка, а не метрологична проверка, която да установи, че върху електромера не била осъществена външна намеса и че бил технически неизправен. Нещо повече, установяването на тези факти можело да бъде извършено и само при отчет на електромера, без да му бъде извършвана проверка, което обстоятелство изяснявало действителната воля на КЕВР при приемането на ПИКЕЕ, а именно, че в горесцитираната хипотеза не се изисквало предаването на електромера в БИМ. В този смисъл била и съдебната практика: Решение № от 14.08.2020 г., постановено по възз. търг, дело № 1124/2020 г. по описа на ОС-Стара Загора и Решение № 260127 от 31.03.2021 г., постановено по възз. търг, дело № 1007/2021 г. по описа на ОС-Стара Загора. Твърди, че изрично в чл. 52, ал. 2 от ПИКЕЕ се посочвало, че преизчисляването по чл. 52, ал. 1 се извършвало само и единствено въз

основа на констативен протокол, съставен по реда на чл. 49, т. е. въз основа на Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване № **** г., но не и въз основа на метрологична проверка, така както било определено в чл. 55, ал. 2 от ПИКЕЕ например. Будели недоумения и възраженията на ищеца, че не знаел какво означава ИТН ****. Ищецът изрично признавал в исковата молба, че притежавал обект, находящ се в с. Е., **** и редовно заплащал на търговеца „ЕВН ЕС“ ЕАД консумираната електрическа енергия за този обект, идентифициран с номер на измервателна точка **** или накратко ИТН ****. Отделно от това ищецът сам се идентифицирал с тази измервателна точка за процесния обект в Заявление за смяна на клиент за обект на свободен пазар от 21.03.2022 г. Заявява, че искът бил изцяло неоснователен и като такъв, моли съда да го отхвърли, като присъди на ответното дружество сторените деловодни разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание всяка от страните поддържа изложеното в исковата молба и в отговора.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Ищецът е клиент на ответното дружество с ИТ № **** и клиентски номер **** на адрес: с. Е., ****.

Изрично е признавала в исковата молба, че притежава обект, находящ се в с. Е., **** и редовно заплаща на търговеца „ЕВН ЕС“ ЕАД консумираната електрическа енергия за този обект, идентифициран с номер на измервателна точка **** или накратко ИТН ****. Отделно от това се е идентифицирал с тази измервателна точка за процесния обект в Заявление за смяна на клиент за обект на свободен пазар от 21.03.2022 г.

Видно от писмо с изх. № 10271632-1/15.02.2023 г., изпратено до адреса на ищцата е, че на 13.01.2023 г. при извършена проверка на меренето на електрическа енергия на обект с ИТН **** в с. Е., **** на клиент с клиентски номер ****, е констатирано от служители на „Е.Ю.“ ЕАД, че електромерът не отчита електрическа енергия, за което е съставен констативен протокол № ****/**** г.. Посочена е причина повреден електромер. Със същото писмо ищцата е уведомена, че на основание чл. 52, ал. 1, т. 1 от Правилата за измерване на количествата електрическа енергия, ще ѝ бъде коригирана сметката за ел. енергия за периода от 11.12.2022 г. – 13.01.2023 г., за 33 дни, като допълнително начислената дължима сума, вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия е на стойност 2087,15 лева. Пратката останала непотърсена от клиента, видно от известие за доставяне № ИД PS 4040 01XНМУ О.

От приетия по делото констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване № **** г. се установява, че на посочената дата 13.01.2023 г. двама служители на „Е.Ю.“ ЕАД са извършили

проверка на обекта на ищеца на електромер с фабр. № ****. В графа „ при проверката се констатира още: грешка в паметта“. Констативният протокол бил съставен от представител на ответното дружество, в присъствието на клиента, като съответно бил и подписан от тези лица – извършили проверката и присъствали.

На 24.01.2023 г. от ответното дружество е издадена справка за коригиране сметката за ел. енергия на ищеца към констативен протокол № № **** г., съгласно която за периода от 11.12.2022 г. – 13.01.2023 г., за 33 дни, са начислени допълнително количество електрическа от енергия 3195 kWh. В справката е посочено, че сумата е начислена съгласно чл. 52, ал. 1, т. 2 от Правилата за измерване на количествата електрическа енергия. В справката е посочено, че е изготвена от И.ка Стоянова. Справката не е подписана.

Видно от фактура № 8290351808/15.02.2023 г. на ищеца е начислена електроенергия на стойност 2087,15 лв. с ДДС за отчетен период 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г. Фактура № 8290351808/15 02.2023 г., която била изпратена на ищеца с писмо с изх. № 10271632/15.02.2023 г., но пратката останала непотърсена от клиента, видно от известие за доставяне № ИД PS 4040 01XНМУ О.

По делото бяха събрани гласни доказателства. В показанията си свидетелят Й. А. Д., водим от страна на ответника, споделя, че работи в „Е.Ю.“ ЕАД на длъжност ел. монтьор. В задълженията му е да извършва технически проверки и подмяна на електромери. Спомнял си за проверката. Имало постъпил имейл от П. за електромер, който имал грешка в паметта. Трябвало да бъде подменен и да се състави констативен протокол. Електромерът имал грешка в паметта. Това означавало, все едно на даден уред като му се сменят батериите и трябва да се настрои наново. Нямало как да настройват електромерите и било отразено, че този електромер трябва да им се изпрати. Обектът бил голяма къща, до колкото разбрал къща за гости. Двата електромера били поставени вътре в гаража, в едно голямо разпределително табло. Единият електромер не се използвал, само този, който сменили се ползвал. Намерили телефон и се обадили на тази жена, която е ищец по делото. Уговорили се с нея в колко часа тя ще може да дойде, срещнали се пред къщата, отворила вратата, свършили работата и се разписали на протокола. Електромерът, заедно с разпечатка от имейла, който бил изпратен на прекия му ръководител бил поставен в найлонов джоб, предназначен за това. Свидетелят предполага, че отива в П.. Връчили на клиента екземпляр от подписания констативен протокол. Не били установил неизмерване на място. В момента, в който отишли електромерът работел и отчитал. Но след като го нулирали и не се знае от къде е станала грешката. Свидетелят не бил използвал еталонен уред. В имейла пишело електромерът да се демонтира и да се изпрати. След демонтажа електромерите се подреждали в специални касетки и по този начин се транспортирали. В практиката си свидетелят имал 20-30 случая, в които изпращал имейл и се казвало дадения електромер да се демонтира. Изрично пишело, че не трябва

да се мери. Като отидели на място можело да се окаже, че електромерът работи и ще покаже, че всичко му е наред, т. е. загубил е показанията до които някога ще стигне и се е върнал към начално положение.

По делото е назначена съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира, като обективно и компетентно изготвена. Вещото лице е установило, че констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средство за търговско измерване № **** г. на Е.Ю. ЕАД е издаден съгласно чл. 49, ал. 1 от ПИКЕЕ и отразява техническо състояние на СТИ ф. № ****. Констатацията е техническа неизправност по смисъла на чл.52 от ПИКЕЕ - отчетените количества в паметта на електромера не се натрупват. Консумираната ел.енергия не се измерва и е невъзможно да се остойности. Констатираното в КП № ****г. на Е.Ю. ЕАД състояние на СТИ води до пълно неизмерване на консумираната ел.енергия от процесния електромер. Консумираната от ищеца електроенергия не се измерва, следователно не може да се остойности. Измервателните платки на процесния електромер с ф. № **** не работят според предназначението си и съответно неизмерват преминалата потребена електрическа енергия. В предвидената за целта памет се регистрират некоректни стойности, логиката и програмата на електромера не се изпълнява. При регистрираните показания се забелязват грешки в математическите изчисления и в записите на паметта на процесния електромер, което води до пълно неизмерване на консумираната електрическа енергия. Неотчетената от статичен, трифазен, двутарифен електромер ZPA W6BD9966-ZPA 3Ф2Т230/400V10/60,ф.№ **** ел.енергия е изчислена от средноаритметичното количество на потребената електрическа енергия от клиента за предходен отчетен период и потребената електрическа енергия от клиента за аналогичен отчетен период от предходната година, съгласно чл. 52, ал.2 от Правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/, ДВ бр.3 5/3 0.04.2019г., спазвайки нормативната уредба. Процесният период с липсващи данни на измерена електрическа енергия бил 33 дни от 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г. Началната му дата е датата на последния отчет на електроенергия. Електромерът не се отчита дистанционно и за целта се прави ежемесечен отчет чрез отчетник-служител на Е.Ю.. Отчетите на електромера са аналогични всеки месец и са около 11 число на месеца. Крайната му дата е датата на демонтажа на електромера. Съгласно чл.52, ал.2 от ПИКЕЕ в случаите на техническа неизправност на средствата за търговско измерване, поради която използваната електрическа енергия преминава през измервателната система, но количествата не могат да бъдат отчетени и не е установена външна намеса при проверка или отчет, преминалото количество електрическа енергия за процесния електромер ZPA W6BD9966-ZPA 3Ф2Т230/400V10/60, ф. № **** е изчислено за доначисляване: по дневна тарифа – 2213 KWh, по нощна тарифа - 982кWh или общо 3195KWh. Остойносттаването на неизмерената ел.енергия от статичен, трифазен, двутарифен електромер ZPA W6BD9966-ZPA 3Ф2Т230/400У10/60,ф.№ **** е направено съгласно чл.56, ал.3 от Правила за

измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/, ДВ бр.3 5/3 0.04.2019г. Изчислените количества ел.енергия за процесния период по дневна и нощна тарифи са умножени по действащата пазарна цена, утвърдена от КЕВР, по които операторът на разпределителната мрежа закупува от обществения доставчик електрическа енергия за покриване на технологичните си разходи и дължимите мрежови цени - 0,653256nB/KWh, като, за да се получи общо 2087.15лв. начислена ел.енергия, която е фактурирана на ищеца с фактура №8290351808/15.02.2023г. Абонат с клиентски номер **** - В. К. Н. имала подадено заявление за смяна на клиент за обект с ИТН **** на свободен пазар от дата 21.03.2022г. След тази дата няма регистрирана молба за отказ от електрозахранването на същия обект. Към обект с ИТН **** на дата 25.05.22г. е монтирано СТИ - електромер с ф. № ****, съгласно констативен протокол № 651835/25.05.2023г. (Приложение1). Датата на демонтаж на този електромер е 13.01.2023 г. За процесния период - 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г. абонат с ИТН **** е присъединен към електроразпределителната мрежа и консумираната електрическа енергия се е отчитала от електромер с ф. № ****. Съгласно чл. 42, ал. 1 от Закона за измерванията, на партида средства за измерване с оценено съответствие по Европейската директива за средства за измерване 2014/32/ЕО, първоначална проверка се извършва на извадка от партидата, а знакът за оценката на съответствието се приема за знак от извършена първоначална проверка. Процесният електромер - статичен, трифазен, двутарифен електромер ZPA W6BD9966-ZPA 3Ф2Т230/400У10/60, ф. № **** като се има предвид класификацията, дадена в Списъка за определяне на периодичността на последващи проверки на СИ, които подлежат на метрологичен контрол, приет със Заповед №А-616 на Председателя на ДАМТН от 11.09.2018г., попадат в групата на СТИ, които подлежат на задължителна последваща /периодична/ проверка от ГД „МИУ“ при БИМ или от упълномощено лице, на всеки четири години. Следваща проверка е трябвало да премине през 2025г. Има маркировка СЕ М21/1383. Електромерът е с оценено съответствие през 2021г., извършено от нотифициращ орган с номер 1383. Съгласно КП №680417/02.09.2022г. е налична пломба на клемния блок 22/4275, както и държавна пломба ZPA-9. Електромерът е демонтиран на 13.01.2023г. Срокът по Заповед №А-616 на Председателя на ДАМТН от 11.09.2018г. за изискуемата периодичност между последващите проверки на процесния електромер е спазен. „Грешка в паметта“ на електромера, съгласно констативен протокол №****г. на Е.Ю. ЕАД отразява техническото състояние на негодно средство за търговско измерване. Измерената консумирана електроенергия не се отчита и натрупва в регистрите от паметта на измервателната платка. Установяването на дефекта се осъществява чрез анализ на показанията в регистрите на процесния електромер. Използват се записаните данни в електронното досие за математически анализ. В КП №****г. няма данни за извършено контролно измерване с еталон. В съдебната преписка били приложени справки, които

отговарят на тези, които са получени при проучването ми в електроразпределителното дружество. В тях имало противоречие в показанията. В едната справка за месечните отчети с дата 12.01.2023г. са посочени показания Д-П -> 13825 и Н-П ->5992, докато в справката за самоотчет на електромера са показанията 1.8.1 - 10 и 1.8.2 - 4060.4. Извадката от паметта на процесния електромер са коректните стойности за показанията на процесния електромер и съвпадат с показанията от самоотчетите. Видимо от приложената справка от електронното досие на електромера, при ежемесечните самоотчети на всяко първо число от месеца се регистрират показанията на електромера във възходящ ред, т.е. те се натрупват, показвайки по-високи стойности. При извършеното самоотчитане на 01.01.2023 г. в паметта на електромера са се съхранили данни с отрицателни стойности на показанията с низходящ тренд. Така на дата 01.12.2022 г. в 00:00ч. процесният електромер е отчетел показания по двете тарифи 17823,9 и 12435, а на 01.01.2023 г. в 00:00 ч. показанията са съответно 15.8 и 4080, което е невъзможно за годно СТИ. Допълнително към това е настъпил дефект в математическите изчисления в електронната платка на процесния електромер, като в сумарния регистър 1.8.0 се е съхранила стойност на показанията за 01.01.2023 г.- 15.8, което не е равно на сбора от показанията в регистри 1.8.1 и 1.8.2 - 10.1 и 4080. Процесният електромер не бил в система за дистанционен отчет (СДО) и няма баланс по изводи. Трафопостът (ТП), от който се захранват клиентите, бил без изградено балансово мерене, поради което няма изчислени загуби. Трафопостът е захранвал общо 3 електромера. В заключение процесният електромер статичен, трифазен, двутарифен електромер ZPA W6BD9966-ZPA 3Ф2Т230/400V10/60, ф. № **** е неизправен. Техническите характеристики на електромера го правят негоден за експлоатация. Консумираната ел. енергия не се измерва, регистрира и отчита. Електромерът не съответства на техническите и метрологичните изисквания и не измерва консумираната ел.енергия. Методът за изчисляване на неизмерената ел.енергия и методиката за остойностяването ѝ в конкретния случай са приложени правилно в съответствие с чл. 52, ал. 1 и чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ. При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Съдът е сезиран с отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал.1 от ГПК за недължимост на претендираното от ответното дружество вземане за сумата от 2087,15 лв., представляваща начислената допълнителна сума по фактура № 8290351808/15.02.2023 г., електрическа енергия за електромер с фабричен № ****, за периода от 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже при условията на пълно и главно доказване основанието на вземането си, а ищецът следва да установи основателността на възраженията си, че вземането не съществува.

Между страните не се спори, че ищецът като собственик на имот с. с. Е., **** е потребител на електрическа енергия. На изследване подлежи

твърдението на ищеца, че не дължи сумата от 2087,15 лв., поради изначална липса на основание за заплащането ѝ.

Електрическата енергия е доставяна от крайния снабдител ЕВН за процесния обект, описан в исковата молба. Ответникът е оператор на електроразпределителната мрежа, обслужваща тези доставки.

Безспорно е установено, че в настоящия случай приложение следва да намерят Правила за измерване на количество електрическа енергия, приетите от КЕВР обнародвани в ДВ бр. 35/30.04.2019 г. В раздел IX от същите се урежда редът и начинът за преизчисляване на количествата ел. енергия. В посочения раздел се съдържат правилата за осъществяване на корекция при различни хипотези, съответно техническите изисквания, период и метод на процедурата.

Съгласно разпоредбата на чл. 45 от ПИКЕЕ операторът на съответната мрежа извършва проверки на измервателните системи за съответствието им с изискванията на правилата, като при проверките съставя констативен протокол- чл. 49 от ПИКЕЕ, който се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и от ползвателя или негов представител, а при отсъствие на последния или отказ за подписване, протоколът се подписва от свидетел. В случая констативният протокол е подписан от абоната, като са спазени изискванията на чл. 49 от ПИКЕЕ. В случая, предвид, че не са констатирани нарушения в целостта и функционалността на СТИ, не следва да се изпълняват изискванията на чл. 49, ал. 5 от ПИКЕЕ, демонтираното СТИ, поставено в безшевна торба, затворена с пломба с уникален номер да бъде изпратено за експертиза, в срок до 14 дни от датата на проверката. Предвид констатираната при проверката техническа неизправност – грешка в паметта, е извършена корекция от оператора на мрежата на количеството електрическа енергия. Корекцията е извършена при действието и по реда на цитираните ПИКЕЕ, имащи характеристиката на подзаконов нормативен акт, задължителен за страните. Предвидено е в случаите, когато при проверка, за която е съставен протокол се установи техническа неизправност на СТИ, поради която използваната електроенергия преминава през измервателната система, но количествата не могат да бъдат отчетени и не е установено външна намеса, операторът на мрежата да изчислява количеството ел. енергия по приоритетен ред, както следва: 1. По реда на чл. 39, ал. 4 и 5 от ПИКЕЕ, 2. средноаритметичното количество от потребената електрическа енергия от клиента за предходен отчетен период и потребената електрическа енергия за аналогичен отчетен период на предходната година, 3. на база отчетния период, следващ подмяната на СТИ, при невъзможност за преизчисляване по т. 1. Преизчисляването се извършва въз основа на констативен протокол, съставен по реда на чл. 49 ПИКЕЕ.

Констативния протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване е съставен в съответствие с нормата на чл. 49 от ПИКЕЕ. Това обстоятелство се подкрепя и от показания на разпитания

свидетел, един от техниците извършили проверката на процесния електромер. Съдът кредитира показанията на свидетеля, тъй като същите са последователни, непротиворечиви и се подкрепят от приетите по делото доказателства.

На следващо място съдът намира, че корекцията за период от 33 дни, е правилно остойностена от ответното дружество по реда на чл. 52, ал. 1 от ПИКЕЕ и чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ, която е в размер на 2087,15 лв. за периода от 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г.

Предвид гореизложеното съдът счита, че ищецът дължи на ответника сумата от 2087,15 лв. с ДДС, за периода от 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г., за която е издадена фактура № 8290351808/15.02.2023 г., поради което предявеният отрицателен установителен иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора ищецът следва да заплати на ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК направените по делото разноски за експертиза в размер на 360 лв., 15 лв. депозит за призоваване на свидетел и 360 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. К. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, чрез адвокат И. П., с адрес за призоваване: ****, срещу „Е.Ю.“ ЕАД, ЕИК 115552190, с адрес: гр. П., ****, представлявано от З.О.Б., К.Д. и А.С., иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК за установяване недължимост на сумата от 2087,15 лв. с ДДС, представляваща цената на допълнително начислена ел. енергия за периода от 11.12.2022 г. до 13.01.2023 г., за което е издадена фактура № 8290351808/15.02.2023 г. на клиентски № ****, за обект на потребление, находящ се в ****, ИТН ****, като неоснователен.

ОСЪЖДА В. К. Н., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплати на „Е.Ю.“ ЕАД, ЕИК 115552190, с адрес: гр. П., ****, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съдебни разноски в размер на 735 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____